

РЕШЕНИЕ

№ 4996

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **827** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Жалбоподателят М. А. М. Х. чрез адв. Я. оспорва Заповед № 22-0306-000004/07.01.2022 на С. Д. Д. – началник РУ Нова 3. към ОД МВР С. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП. Твърди се, че заповедта е издадена при нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, се явява лично и се представлява от адв. С..

Ответникът, редовно призван, не се явява и не се представлява. От същия е постъпило становище по същество на спора.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл. 16 от АПК, не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 22-0306-000004/07.01.2022 на С. Д. Д. – началник РУ Нова З. към ОД МВР С. спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. “б” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. В заповедта е посочено, че бил съставен АУАН № 510744/07.01.2022 г. против жалбоподателя и било установено, че на 07.01.2022. около 07, 45 часа в [населено място] по ул. “П. Е. с посока на движение запад-изток Х. е управлявал личния си автомобил БМВ Х3 с рег. [рег. номер на МПС], като при извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство D. T. 5000 с фабричен № ARLK-0024 е отчетен положителен резултат за амфетамин и метамфетамин. Издаден е талон за медицинско изследване.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 07.01.2022 г. Жалбата до съда е постъпила на дата 21.01.2022 г., поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14-дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – С. Д. Д. – началник РУ Нова З. към ОД МВР С., който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед № 343з-3031/31.12.2021 г. на Директора на ОДМВР /л. 33/.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл. 171, ал. 1, т. 1 б. Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл. 171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият стори това по убедителен начин. От приетите по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка : На 07.01.2022. около 07, 45 часа в [населено място] по ул. “П. Е. с посока на движение запад-изток е управлявал личния си автомобил БМВ Х3 с рег. [рег. номер на МПС], когато бил спрян за проверка от полицейски служители на РУ Нова З.. При извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство D. T. 5000 с фабричен № ARLK-0024 е отчетен положителен

резултат за амфетамин и метамфетамин. Издаден е талон за медицинско изследване.

Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН , който жалбоподателят е получил без възражения, така и от събраните в хода да производството писмени доказателства.

Съгласно чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП -"За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят твърди, че са допуснати множество нарушения на Наредба№1 от 19.07.2017г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата наркотични вещества или техни аналози. По–конкретно, липсват стикери към талона за кръвна проба, протокол за удостоверяване на външните признаци на лицето и екземпляр не е предоставен на жалбоподателя, не е вписан в медицински журнал отказът да се даде кръвна проба, не му е назначен преводач, независимо дали е пожелал или не такъв, въпреки че разбира български език, не е осигурен адвокат, твърди се липса на протоколи за обиск , изземване на вещественно доказателство, и т.н. Сочи се нищожност на обвинението.

По наведените възражения съдът намира следното: Действително лицето М. А. Х. е чужд гражданин със хуманитарен статут, за което са налице данни от 2011г., а същият е с регистриран актуален адрес в [населено място] от 20.11.2013г. Жалбоподателят лично е написал в оспорената заповед имената си на кирилица, а в издадения талон за изследване № 0055642 също саморъчно е написал „приемам показанието“. При тези установявания съдът намира, че лицето макар и чужд гражданин, пребивава в РБ повече от 10 г. и следователно разбира и говори български език, което не се и оспорва в съдебно заседание. От изложеното следва, че същият е разбирал действията на полицейските органи, за което свидетелстват и положените от него подписи под оспорената заповед, АУАН и талон за изследване. От приложената справка за нарушител е видно, че Х. има и други нарушения на ЗДвП, при което са му съставяни три АУАН, четири НП, две ЗППАМ и три фиша, т.е. същият не за първи път е участник в административнонаказателно производство и е запознат с процесуалните действия на органите на полицията. Изолирани и произволни се явяват твърденията, че същият е писал под диктовка на полицейските служители и се е страхувал, поради грубо отношение. Съдът не споделя доводите на защитата, че е

нарушено правото му на защита и същият е пожелал адвокат, но такъв не му е осигурен. Представената в съдебно заседание декларация има отношение към задържането на лицето в поделенията на МВР, т.е. отнася се за друго производство, а не това по налагане на административна санкция за нарушение на ЗДВП. Що се касае до производството по налагане на принудителна административна мярка, лицето след като е спряно на пътя и е проверено от полицейските органи не е оспорило резултата от теста за употреба на наркотични вещества и техни аналози, поради което се е подписало на талона и АУАН без възражения. В тази връзка ирелевантно е възражението, че талона не е придружен с нужните стикери и отказа да бъде изследвана кръвна проба следва да се впише в медицински журнал, при положение, че нарушителят не оспорва резултата от теста на техническото средство и не желае да се изследва. Липсата или непредоставянето на екземпляр от протокол, в който се описват външните признаци на лице, употребило алкохол или наркотични вещества не е съществено процесуално нарушение, което да засяга в такава степен правото му на защита, че да опорочи административнонаказателното производство. По делото е представено писмено доказателство за проведения тест, който е посочил позитивен резултат за амфетамин и метамфетамин и протокол за сервизна проверка на теста от 01.12.2021г.

В тази връзка неоснователно е възражението, че при съставянето на АУАН на жалбоподателя не са били разяснени процесуалните му права и същият не е разбрал на какво се подписва. Същото възражение е направено и по отношение на издаденият талон за медицинско изследване. Последният лично е изпълнил подписа си в бланката на АУАН както под декларацията „запознах се със съдържанието на акта и правя следните обяснения/възражения“, така и под декларацията „получих препис от акта и съм уведомен, че в 3-дневен срок мога да направя допълнителни обяснения и възражения“. Следователно актът му е бил предявен при съставянето си, след което Х. е бил уведомен за правото си да впише обясненията или възраженията си на място и в самия акт, както и че може да упражни това си право допълнително, като ги подаде в тридневен срок. Жалбоподателят не оспорва авторството на нито един от подписите си, положени в АУАН. Фактът на полагането на подписа изпълнява доказателствена функция и служи за доказателство за това, че описаните в акта обстоятелства са се случили в обективната действителност. Ако жалбоподателят е считал, че не е разбрал правата си или нещо друго от процедурата му е останало неясно, то е могъл да впише това си обяснение. Вместо това той се е подписал в акта, като е декларирал, че се е запознал със съдържанието му и че не желае да вписва обяснения или възражения. По този начин той се е съгласил, че вписаните във всяка от декларациите обстоятелства действително са били извършени. Процедурата за полагане на подпис от нарушителя в АУАН е установена и за да се предотвратят подобни неоснователни възражения. Обстоятелството, че жалбоподателят не е подал възражение срещу съставения АУАН, по никакъв начин не опорочава законсообразността на производството. Подаването на възражение в допълнителния тридневен срок не е задължителен елемент от развитието на процеса, а процесуално право на лицето, срещу което е съставен АУАН. Единствено от неговата воля зависи дали и как то ще упражни процесуалните си права.

Останалите възражения на защитата не касаят настоящето производство, а

наказателното такова, поради което са неотносими към спора.

Съдът намира, че от събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 01.07.2022 г. в [населено място], жалбоподателят Х. е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества, т. е. налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. Следователно, с издаването на процесната заповед точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от лица, след употреба на наркотични вещества, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините. Не се констатира нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Актът е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по горе става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби- чл. 171, т.1 б. „б“ от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. А. М. Х. чрез адв. Я. против Заповед № 22-0306-000004/07.01.2022 на С. Д. Д. –началник РУ Нова З. към ОД МВР С. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: